

*Krishti,
kreu i kishës*

Një histori e vjetër tregon për një grup djemsh, të cilët, duke vrapuar, u futën në një dyqan. Ata blenë pak gjëra dhe nxituan të dilnin jashtë. Brenda pak minutave, ata kaluan mbi kodrën mbrapa dyqanit dhe u zhdukën nga pamja. Disa minuta më vonë, një djalë tjetër, që mezi po merrte frymë, erdhi duke vrapuar në dyqan. Ai menjëherë pyeti shitësen: «A keni parë ndonjë grup djemsh që të kalojnë nga kjo anë?» Shitësja tha: «Po. Ata ishin këtu jo më shumë se pesëmbëdhjetë minuta më parë. Ata ishin në nxitim të madh dhe s'qëndruan gjatë.» Djali tha: «Në ç'drejtim shkuan? Unë jam udhëheqësi i tyre!»

Ky djalë, udhëheqësi i grupit, është një shembull i llojit të udhëheqjes që të gjithë ne e kemi parë shumë shpesh, një udhëheqje që nuk është në ballë për të drejtuar, por është mbrapa duke pyetur se në ç'drejtim shkuan ndjekësit! Problemi me udhëheqjen njerëzore është dobësia dhe gabimet e saj. Udhëheqja njerëzore, në një mënyrë apo tjetër, sjell zhgënjim. Njerëzit gjithmonë do të mbeten njerëz.

Po kisha, a ka edhe ajo ndonjëherë udhëheqje të dobët? A ka anija për në qiell një kapiten të ekspozuar ndaj

dobësive dhe dështimeve njerëzore? Ndërsa kisha udhëton nga toka për në bregun e përjetësisë, mos vallë duhet që anëtarët e saj të udhëhiqen nga një busull e thyer?

Ne jemi të çliruar nga ankthe të tilla, sepse Bibla thekson se kreu i kishës nuk është asnjë tjetër përveç Jezu Krishtit. Pali shkroi: «Krishti është kreu i kishës dhe Ai vetë është Shpëtimtari i trupit» (Efesianëve 5:23). Lëreni frazën «Krishti gjithashtu është kreu i kishës» të hyjë thellë në mendjen tuaj. Të konsideruarit e Krishtit si kreu i kishës u jep siguri atyre që janë anëtarë të kishës së Krishtit, sepse u kujton atyre çfarë drejtimi të sigurt ata kanë. Kjo gjithashtu duhet të jetë një arsye për jokristianët për të hyrë në kishë, në mënyrë që ata të mund të vijnë nën udhëheqjen e pagabueshme të Krishtit.

Le të studiojmë temën inkurajuese: «Krishti, kreu i kishës», për të kuptuar mënyrat se si Ai është kreu i kishës.

AI ËSHTË KREU NË AUTORITET

Së pari, Krishti është kreu i kishës në autoritet. Ai është Zoti dhe drejton sipas ligjit të Tij.

Pas ringjalljes së Tij nga vdekja dhe ngjitjes në qiell, Krishti është ulur në anën e djathtë të Perëndisë në fronin qiellor, «përmbi çdo principatë, pushtet, fuqi, zotërim dhe çdo emër që përmendet jo vetëm në këtë epokë, por edhe në atë të ardhme» (Efesianëve 1:21). Perëndia «vuri çdo gjë nën këmbët e Tij, edhe ia dha për krye përmbi çdo gjë kishës, e cila është trupi i Tij» (Efesianëve 1:22–23). Pali thekson të njëjtën të vërtetë të Kolosianëve, kur ai thotë: «Ai vetë është kreu i trupit, pra i kishës; Ai është fillimi, i parëlinduri nga të vdekurit, përderisa të ketë parësinë në çdo gjë, sepse Atit i pëlqeu që në të banojë e gjithë plotësia» (Kolosianëve 1:18–19). Sipas shkrimtarit të Hebrenjve, Perëndia do të na flasë përmes Birit të Tij gjatë ditëve të fundit ose Periudhës Kristiane (Hebrenjve 1:1–2). Ai e ka vlerësuar Jezusin shumë dhe i ka dhënë Atij emrin

që është përmbi çdo emër tjetër, «që në emër të Jezusit të përkulet çdo gju i krijesave (ose gjërave) qiellore, tokësore dhe nëntokësore dhe çdo gjuhë të rrëfejë se Jezu Krishti është Zot» (Filipianëve 2:10–11). Shkrimet na sigurojnë se Krishti do të mbretërojë si kreu i kishës apo mbreti i mbretërisë deri në fund të kohës dhe pastaj, kur gjithë sundimi, autoriteti dhe fuqia janë eliminuar, Ai do t'ia dorëzojë mbretërinë Perëndisë Atë (1 Korintasve 15:23–24).

Dikush ka thënë: «Qeveria më e mirë në botë është diktatura, por vetëm në qoftë se diktatori është i përkryer!» Ky pohim në fakt është i vërtetë, por nuk na jep ndonjë siguri për qeveritë e krijuara nga njerëzit, sepse çdo diktaturë tokësore ka dobësi njerëzore. Sidoqoftë, kjo thënie i jep kishës inkurajim. Udhëheqësi i vetëm i kishës, Biri hyjnor i Perëndisë, është i përkryer në njohuri, zgjuarësi, dashuri dhe hir! Pra, mësimi se kristianët janë nën udhëheqësin e vetëm të kishës, Krishtin, nuk është një lajm i keq. Ai është pika kulmore e lajmit të mirë. A do të donin ndjekësit e Krishtit të ishte ndryshe?

Kisha e Tij jeton nën autoritetin dhe udhëheqjen e Tij. Edhe pse jetojnë në kohën ku theksi vihet te «Mua», njerëzit në kishën e Krishtit nuk mund të kërkojnë rrugën e tyre. Ata nuk mund të thonë «Mua të parin» dhe, në të njëjtën kohë, të pranojnë Jezusin si Zot. Çdo vendim që një kristian merr, është një vendim shpirtëror, i udhëhequr nga bindja ndaj udhëheqjes së Tij. Kristianët thonë: «Le të ndjekim rrugën tënde, o Zot» dhe jo: «Unë ndoqa rrugën time».

AI ËSHTË KREU NË SHEMBULL

Së dyti, Krishti është kreu i kishës në shembull. Ai është një shembull i përkryer për bindjen ndaj Perëndisë. Ai udhëheq me anë të jetës së Tij pa mëkate.

Pjetri tha se Krishti nuk bëri ndonjë mëkat dhe asnjë

gënjeshtër nuk doli nga goja e Tij. Kur u përgojua, Ai nuk u përgjigj me përgojim. Kur vuajti, Ai kurrë nuk kërcënoi me hakmarrje (1 Pjetër 2:21–23).

Krishti kurrë nuk kishte nevojë të kërkonte falje për ndonjë gabim që Ai kishte bërë. Asnjëherë Ai nuk kishte nevojë të tërhiqte mbrapa ndonjë fjalë të thënë keq. Zemra e Tij kurrë nuk njohu ndonjë mendim mëkatar. Armiqtë hetuan veprimet e Tij, por nuk ishin në gjendje të gjenin as edhe një mëkat të vogël.

Kreu i kishës është i përkryer në karakter ashtu siç është i përkryer në autoritet. Kisha e Tij duhet të dëgjojë urdhëresat e Tij dhe të imitojë jetën e Tij. Gjoni shkroi: «Ai që thotë se qëndron në të, duhet të ecë edhe vetë sikurse ka ecur Ai» (1 Gjon 2:6). Për arsye të udhëheqjes unike që Jezusi i jep kishës, Pali do të shkruante: «Më imitoni mua, ashtu si unë jam imitues i Krishtit» (1 Korintasve 11:1).

Nga një pikëpamje, Krishti u bë Shpëtimtari ynë i përkryer. Duke jetuar një jetë të përkryer përpara Perëndisë, Ai u kualifikua në mënyrë të përkryer si Shpëtimtari ynë dhe i ofroi Perëndisë një jetë pa mëkat për faljen e mëkatit. Shkrimtari i Hebrenjve argumenton: «Edhe pse ishte Bir, mësoi të jetë i bindur nga ato që pësoi dhe, si u bë i përkryer, u bë vepronjësi i shpëtimit të amshuar për të gjithë ata që i binden» (Hebrenjve 5:8–9).

Nathaniel Hawthorne shkroi tregimin «*Fytyra e madhe prej guri*», i cili na kujton se ne bëhemi të ngjashëm me gjërat që shikojmë, sepse ne imitojmë çfarë admirojmë. Një fytyrë e hijshme, e gdhendur në faqen e malit, ishte me shikim nga lugina drejt një fshati ku njerëzit e shtypur jetonin. Fshati besonte se dikush me një fytyrë të ngjashme me fytyrën prej guri do të vinte një ditë si shpëtimtari i tyre. Një djalë nga fshati vazhdimisht mendonte për fytyrën prej guri me dëshirë dhe frymëzim që t'i ngjante asaj. Me kohë, përmes respektit dhe admirimit për fytyrën prej guri, i riu u rrit sipas ngjashmërisë së fytyrës dhe fshati i tij shpejt e

njohu atë si shpëtimtarin e vet.

E vërteta se ne bëhemi si ato gjëra që shikojmë, është në mënyrë të veçantë e vlefshme për kishën. Pali tha: «Dhe ne të gjithë, duke soditur fytyrë zbuluar lavdinë e Perëndisë si në pasqyrë, transformohemi në të njëjtën shembëllim nga lavdia në lavdi, posi prej Frymës së Perëndisë» (2 Korintasve 3:18).

Kisha e Krishtit e shikon jetën e Jezusit si një model për të jetuar. Ai është kreu ynë në shembull. Anëtarët e kishës jo vetëm që e mbajnë shikimin nga Jezusi, por ata gjithashtu shpresojnë nga Ai (Hebrenjve 12:2), ndërsa e udhëheq kishën me jetën e Tij të përkryer.

AI ËSHTË KREU NË DASHURI

Së treti, Krishti është kreu i kishës në dashuri. Ai udhëheq dhe urdhëron njerëzit e Tij me dashurinë e Tij të mrekullueshme.

Në mbrëmjen përpara vdekjes së Tij, Jezusi u tha dishepujve të Tij: «Po ju jap një urdhërim të ri: ta doni njëri-tjetrin; *sikurse Unë ju kam dashur*, ashtu edhe ju ta doni njëri-tjetrin. Prej kësaj do t'ju njohin të gjithë që jeni dishepujt e mi, nëse keni dashuri për njëri-tjetrin» (Gjoni 13:34–35). Dhe më tej: «Ky është urdhërimi im: ta doni njëri-tjetrin, ashtu si Unë ju kam *dashur juve*» (Gjoni 15:12).

Kjo dashuri që Krishti tregon për njerëzit, i udhëheq ndjekësit e Tij në tri mënyra. Së pari, bën që ata *ta duan Atë*. Gjoni tha: «Ne e duam Atë, sepse Ai na deshi i pari» (1 Gjon 4:19). Së dyti, dashuria e Tij bën që kristianët *të duan njëri-tjetrin*. Gjoni shkroi: «Nga kjo e kemi njohur dashurinë: Ai e dha jetën e vet për ne; dhe ne duhet ta japin jetën tonë për vëllezërit» (1 Gjon 3:16). Së treti, dashuria e Tij bën që ndjekësit e Tij *të zbatojmë vullnetin e Tij*. Krishti tha: «Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e Mia» (Gjoni 14:15).

Engjëjt duhet të jenë habitur me misionin tokësor të Krishtit. Ditën përpara vdekjes së Tij në kryq, Ai mori legenin dhe peshqirin dhe, me dashuri e përulje, lau këmbët e dishepujve të Tij! Mbreti i mbretërve ra në gjunjë përpara dishepujve të Tij duke shërbyer me dashuri. Krishti jo vetëm u kthye në njeri, por Ai u kthye në shërbëtor të njerëzve. Ai mori formën e njeriut dhe jetoi jetën e shërbëtorit (Filipianëve 2:7).

Gjoni e paraqiti këtë skenë të rëndësishme me këto fjalë: «Jezusi, duke ditur se Ati i kishte dhënë gjithçka në duar dhe se Ai kishte dalë nga Perëndia dhe te Perëndia po kthehej» (Gjoni 13:3). Me fjalë të tjera, në një kohë kur Krishti ishte në mënyrë të veçantë i ndërgjegjshëm për autoritetin, pozitën dhe të ardhmen e Tij, Ai e përuli veten e Tij për të bërë punën e një shërbëtori. Ai nuk e tregoi epërsinë dhe fuqinë e Tij, forcën dhe pozitën e Tij. Me dashuri, Ai u mësoi dishepujve të Tij mësimin e të qenit të përulur.

Si kreu i kishës, Ai me dashuri shërben me fuqinë dhe autoritetin e Tij! Ai nuk e dorëzoi pozitën e Tij si Zot, kur lau këmbët e dishepujve, por e përdori atë pozitë për t'u shërbyer atyre. Ai donte t'i mësonte ata të jetonin si shërbëtorë. Ai u tha: «Ju më quani Mësues dhe Zot dhe mirë thoni, sepse jam. Në qoftë se Unë, Zoti dhe Mësuesi, ju kam larë këmbët dhe ju duhet t'i lani këmbët njëri-tjetrit. Unë, në fakt, ju kam dhënë shembullin që ashtu siç kam bërë Unë, bëni edhe ju» (Gjoni 13:13–15).

Ai udhëheq kishën e Tij me dashurinë e Tij. Ndërsa kristianët jetojnë në atmosferën e dashurisë së Tij, ata thithin ajrin e saj dhe i përgjigjen asaj, ata janë ribërë sipas imazhit të Tij. Nuk është për t'u çuditur që Gjoni shkruan: «Shumë të dashur, le ta duam njeri tjetrin, sepse dashuria është nga Perëndia dhe kushdo që do, ka lindur nga Perëndia dhe e njeh Perëndinë. Ai që nuk ka dashuri nuk e ka njohur Perëndinë, sepse Perëndia është dashuri» (1 Gjon 4:7–8).

KONKLUZIONI

Pa dyshim, Krishti është kreu i kishës në autoritet, në shembull, në dashuri dhe në shërbim. Ai e udhëheq kishën përmes perëndishmërisë së Tij, përmes jetës së Tij të përkryer dhe me anë të dashurisë së Tij absolute.

Kreu i çdo organizate apo trupi duhet të japë besimin, singëritetin dhe fuqinë që ai zotëron për organizatën apo trupin që drejton. Kjo është mëse e vërtetë për Krishtin dhe kishën. Krishti, Biri hyjnor i Perëndisë, jep përsosmërinë e Tij pa njolla, zgjuarsinë pa fund, integritetin e pa masë dhe fuqinë e madhe për kishën me anë të drejtimit dhe udhëheqjes së Tij.

Kisha e Krishtit u themelua nga Krishti, udhëhiqet nga Krishti dhe mban emrin e Krishtit. Çfarëdo që Krishti zotëron, Ai ia jep kishës së Tij; çfarëdo të ardhme Krishti ka, të njëjtën të ardhme ka edhe kisha. Ai premton ta mbajë kishën sot dhe ta shenjtërojë atë për të ardhmen e saj, «që ta nxjerrë atë përpara vetes të lavdishme, pa njolla e rrudha a ndonjë gjë të tillë, por që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme» (Efesianëve 5:27).

Në qoftë se Krishti e ka krijuar kishën, i ka dhënë asaj dashurinë dhe shpëtimin e Tij dhe e ka kurorëzuar atë me premtimin e Tij për lavdinë e përjetshme, kush nuk do të dojë të jetë pjesë e kishës së Tij?

A jeni pjesë e kishës së udhëhequr nga Krishti?

PËRGJIGJUNI PYETJEVE

(përgjigjet në mësimin “Shtojca 1”)

1. Jepni shembuj të udhëheqjes që në të vërtetë nuk udhëheq.
2. Në ç’mënyrë Jezusi është kreu i kishës në autoritet? Jepni pjesë nga Shkrimet që tregojnë se Jezusi ka gjithë autoritetin.
3. Për sa kohë Krishti do të mbretërojë si kreu i kishës? (Shikoni 1 Korintasve 15:23–25.)
4. Si u bë Jezusi shpëtimtari ynë i përkryer? (Shikoni Hebrejve 5:8–9.)
5. Konvertimi në Krisht është një moment në kohë, por transformimi sipas imazhit të Tij është një proces që do kohë. Diskutoni këtë proces transformimi. (Shikoni 2 Korintasve 3:18.)
6. Çfarë na mëson larja e këmbëve të dishepujve nga Jezusi për të jetuarit çdo ditë për Krishtin?
7. Si «ia lajnë këmbët njëri-tjetrit» kristianët sot?

FJALË NDIHMËSE

konvertimi – akti i të ndryshuarit të zemrës dhe të bërit kristian që përfshin besimin në Perëndi, pranimin e mëkateve, pendesën, pranimin e Jezusit si Birin e Perëndisë dhe pagëzimin dhe të jetuarit sipas Fjalës së Perëndisë. (Shikoni Veprat 15:3.)

(i) lidhur me Të – ta duash, të studiosh dhe t’u bindesh mësimëve të Jezusit (Gjoni 8:30–32).

Mbret i mbretërve – një referencë për Jezusin dhe madhësitinë e Tij. Ai është mbi gjithë të tjerët.

(i) transformuar – i ndryshuar. Kristiani duhet të ndryshojë për të marrë një karakter të ri sipas imazhit të Jezusit. Romakëve 12:2 thotë: «Dhe mos u konformoni në këtë botë, por transformohuni me anë të ripërtëritjes së mendjes suaj, që të provoni cili është i miri, i pëlqyeri dhe i përsosuri vullnet i Perëndisë.»

Autor: *Eddi Cloer*

Marrë nga libri: “*Si të bëhesh një kristian besnik*”

© 2002 E VERTETA PER SOT

Të gjitha të drejtat të rezervuara